

Міліч Борис Овсійович

(02. XI. 1901–09. IV. 1991)

піаніст, педагог

Діяльність піаніста може бути різноплановою – це і сольне виконавство, і безпосереднє викладання гри, і концертмейстерство, і ансамблеве музикування, і започаткування навчальної методики, і упорядкування педагогічного репертуару.

Борис Овсійович Міліч повністю присвятив себе педагогіці, а саме – вихованню та формуванню педагогів-піаністів. Важко назвати когось з вітчизняних музикантів (і не тільки серед піаністів), хто б служив цій благородній справі настільки самовіддано все своє життя.

Б. О. Міліч одержав освіту в Київській державній консерваторії в класі В. В. Пухальського¹ – видатного піаніста, педагога-фундатора професійної піаністичної школи у Києві, громадського діяча, якому ми маємо завдячувати заснуванням Київської консерваторії.

Увесь довгий творчий шлях Борис Овсійович пройшов у стінах славетного навчального закладу, створеного його Вчителем. Прекрасна школа, яку він отримав, дала йому можливість стати блискучим музикантом. Усе життя Б. Міліч залишався вірним принципам свого наставника.

Протягом багатьох десятиліть Борис Овсійович очолював методичну галузь освіти фортепіанного факультету Київської консерваторії і готував студентів до майбутньої самостійної педагогічної роботи. Як старший консультант школи-студії сектору практики він твердою рукою керував діяльністю цього важливого підрозділу і був, образно кажучи, генератором творчого духу, який панував у школі-студії. До речі, рівень організації та ведення педагогічної практики у піаністів у 70-ті роки був визнаний одним з кращих у Радянському Союзі – поряд з музично-педагогічним інститутом ім. Гнесіних у Москві.

Під орудою Б. О. Міліча педагогічну підготовку отримало чимало поколінь студентів. Не можна не назвати хоча б декілька імен тих, кому пощастило проходити практику та

---

¹ Дивись сторінку 324 цього видання.

починати педагогічну роботу під керівництвом Бориса Овсійовича, і хто пізніше став окрасою української педагогіки: О. М. Вериківська, О. Г. Орлова, Д. Р. Юделевич, М. Н. Карафінка, В. Д. Шульгіна, а пізніше – В. М. Сагайдачний, М. Б. Степаненко, В. О. Козлов, А. Т. Гудько і автор цієї довідки також¹. Перелічити всіх його вихованців – не тільки в Києві, Україні та за її межами – абсолютно неможливо.

Діяльність Б. О. Міліча не обмежувалась стінами консерваторії. Він виступав з лекціями, проводив всеукраїнські конференції, методичні читання у багатьох містах України.

Борис Овсійович докладав чимало зусиль до справи розширення педагогічного репертуару для ДМШ, збагачував його сучасною українською музикою – він сам і у співавторстві з колегами видав численні збірки творів. Вагомим внеском стало видання створеної Б. О. Мілічем серії «Фортепіано» для всіх класів ДМШ (видавництво «Музична Україна»), яка видається до сьогодні та разом з посібником для початківців «Маленькому піаністу» і досі є актуальною у повсякденній практиці педагогів музичних шкіл.

Вагомим додатком до згаданої серії стали методичні праці Б. О. Міліча під загальною назвою «Виховання учня-піаніста» (для роботи з учнями всіх класів ДМШ). Значну цінність має також його книга «Про формування та вдосконалення викладацької майстерності педагогів-піаністів».

Борис Овсійович був і залишився у пам'яті всіх, хто його знав, справжнім інтелігентом, порядною людиною, музикантом найвищої проби та педагогом, який був одержимим своєю справою та заряджав своєю одержимістю молодь. Плоди його життя на довгі десятиліття вперед – у його учнях.

Спогади Бориса Овсійовича Міліча дають можливість детальніше познайомитися з його яскравою особистістю та відчутти атмосферу життя нашого навчального закладу в різні періоди його історії, що особливо актуально у переддень 100-річчя Київської консерваторії.

Ольга Ліфоренко

---

¹ Дивись сторінки 340, 293 і 341 цього видання.